

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Er/295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202348
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Servická
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515202348.1

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s. r. o. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 45 869 464, právne zast. JUDr. Veronika Kubriková, PhD., advokát, AK so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnému: D. E., nar. XX. X. XXXX, bytom R. A. XX, XXX XX R. A., štátny občan SR, v konaní o vymoženie 1.190,76 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Z a m i e t a žiadosť súdneho exekútora JUDr. Michala Brožinu, Exekútorový úrad Svidník so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, EX 2128/2015 zo dňa 3. 5. 2015 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

Dňa 12. 5. 2015 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na podklade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 3. 2015, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 31. 3. 2015, a exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“), spisová značka PC-A/0513/0031 zo dňa 14. 3. 2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 30. 4. 2014 a vykonateľnosť dňa 4. 5. 2014. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha proti povinnému vymoženiu istiny vo výške 1.190,76 EUR spolu s príslušenstvom. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie doložil aj „Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX“ zo dňa 9. 11. 2006 a „Obchodné podmienky pre úver (verzia 2/2006)“ (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“).

Exekučným titulom - rozhodcovský rozsudok, bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 1.190,76 EUR spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 15,68 % ročne zo sumy 1.190,76 EUR od 19. 12. 2012 do zaplataenia istiny, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.190,76 EUR od 19. 12. 2012 do zaplataenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu 18. 12. 2012 vo výške 473,36 EUR, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 83,21 EUR a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 166,12 EUR, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že pohľadávka vznikla na základe „Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX“ zo dňa 9. 11. 2006. Na základe predmetnej Zmluvy boli

2Er/295/2015
- 2 -

veriteľom Poštová banka, a.s. povinnému ako žalovanému poskytnutý úver. Oprávnený ako žalobca uzatvoril s veriteľom Poštová banka, a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky z uvedenej Zmluvy. Ďalej z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva,

že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodovať vo veci a priznať žalobcovi v jeho návrhu požadované plnenia z rozhodcovskej doložky upravenej v bode 9.2 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody Klient prijíma návrh Banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich so Zmluvou o úvere a Obchodnými podmienkami, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. podriadia s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.

Podľa § 243d ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 243d ods. 2 EP, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 2 ods. 1 prvej vety zákona NR SR č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 36 ods. 2 prvej vety EP v znení účinnom do 31. 12. 2014, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) EP v znení účinnom do 31. 12. 2014, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti

2Er/295/2015

- 3 -

písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „ObZ“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a zákona FZČSFR č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „z. o ochrane spotrebiteľa“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „z. o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi

2Er/295/2015

- 4 -

spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka účinného v znení neskorších právnych predpisov, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 2 OZ, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

2Er/295/2015

- 5 -

Podľa § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona.

Podľa § 93b ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 1 sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné predložiť svojim klientom najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v čase uzavretia Zmluvy čl. 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva), Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2. písm. a) smernice, na účely tejto smernice: nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods.1 písm. q/, neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať

od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Použitie citovaných ustanovení smernice ako normatívneho aktu práva EÚ sa opiera o nepriamy účinok na právne poriadky členských štátov za účelom ich konformného výkladu. Nejde teda o priame dosiahnutie výsledku riadnym implementovaním smernice, ale

2Er/295/2015
- 6 -

o nepriame dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou, pričom voľba foriem a metód je ponechávaná vnútroštátnym orgánom jednotlivých členských štátov.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/ES) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offa nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyórfi bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/ES) ako nekalú. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offa túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-40/08 zo dňa 6.10.2009 Asturcom Telecommunications SL c/a Cristine Rodriguez Nogueiro smernica číslo 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

V uvedenom prípade sa oprávnený domáha voči povinnému vymoženiu istiny spolu s príslušenstvom na základe návrhu zo dňa 15. 3. 2015, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 31. 3. 2015. Keďže sa exekučné konanie v zmysle prechodného ustanovenia § 243d ods. 1 EP začalo do troch mesiacov odo dňa účinnosti novely EP, t. j. do 31. 3. 2015, nebolo ukončené k 1. 1. 2015 a je vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného pred 1. 1. 2015 v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa ustanovenia § 2 ods. 1 prvej vety zákona NR SR č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom

2Er/295/2015
- 7 -

konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd v súlade s ustanovením § 243d ods. 2 EP postupoval v zmysle ustanovení EP v znení účinnom do 31. 12. 2014.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou aplikácie ustanovení príslušných právnych predpisov. Podľa znenia ustanovenia § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia Zmluvy bola táto upravená v Obchodnom zákonníku a pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa predmetného ustanovenia Občianskeho zákonníka nespádala. Je ale nesporné, že Zmluva však v tom čase bola spotrebiteľskou zmluvou podľa ustanovenia § 23a z. o ochrane spotrebiteľa, keďže išlo o zmluvu upravenú v Obchodnom zákonníku a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Uzatvorená Zmluva je preto v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky spotrebiteľskou zmluvou. Keďže z ustanovenia § 52 a nasl. OZ účinného v čase uzatvorenia Zmluvy nie je možné vyvodiť, že 5. hlava Občianskeho zákonníka sa vzťahuje výhradne na spotrebiteľské zmluvy tak, ako sú definované v § 52 ods. 1 OZ, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. OZ je nevyhnutné aplikovať i na spotrebiteľské zmluvy, ako sú definované v ustanovení § 23a z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže v zmysle citovaných ustanovení z. o spotrebiteľských úveroch je Poštová banka, a.s. ako veriteľ právnickou osobou, ktorá, okrem iného, poskytuje spotrebiteľský úver z vlastných zdrojov v rámci svojej podnikateľskej činnosti tak, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra a z rozhodovacej činnosti súdu a súčasne vystupuje v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy a povinnému ako dlžníkovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné ho v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 z. o spotrebiteľských úveroch považovať za spotrebiteľa a zároveň je spotrebiteľom i podľa ustanovenia § 52 ods. 3 OZ účinného v čase uzavretia Zmluvy. Vzhľadom na to, že uzatvorenou Zmluvou sa podnikateľský subjekt zaviazal dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou úveru a povinný ako spotrebiteľ sa zaviazal tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, Zmluva rovnako spĺňa fundamentálne náležitosti spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 2 písm. a/ a písm. b/ z. o spotrebiteľských úveroch, keď sa zároveň v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 nejedná o prípad, kedy by táto bola spod jurisdikcie zákona vylúčená. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah je nevyhnutné posudzovať v intenciách z. o spotrebiteľskom úvere účinného v čase uzatvorenia Zmluvy. Vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna úprava v podobe ustanovení z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovení § 52 a nasl. OZ účinného v čase uzatvorenia Zmluvy má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa príslušných citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd ďalej podrobil kontrole, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd oprávnený prejednať vzniknutý spor. Pri riešení tejto otázky nie je exekučný súd viazaný záverom rozhodcovského súdu. V tomto prípade rozhodcovský súd, ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, svoju právomoc rozhodovať vo veci odvodil z rozhodcovskej doložky osobitne upravenej v bode 9.2 Všeobecných obchodných podmienok.

2Er/295/2015

- 8 -

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súd podľa citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014 obligatórne preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul čo do ich súladu so zákonom. V tejto fáze posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie sa súd, okrem iného, zaoberá i tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či rozhodnutie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej. Vychádza sa pritom z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V rámci tohto skúmania súd nedisponuje právomocou posudzovať vecnú správnosť exekučného titulu (skutkové a právne závery). Exekučný súd rovnako nie je oprávnený rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, t.j. nemôže ani naprávať jeho chyby a nedostatky. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je súd v duchu príslušných ustanovení Exekučného poriadku oprávnený a zároveň povinný posúdiť, či tento nie je v rozpore so zákonom, a teda prioritne sa vysporiadať s

otázkou, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe v súlade s právnym poriadkom platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky.

Hlavným cieľom rozhodcovskej zmluvy je zmluvné prenesenie a zároveň obmedzenie právomoci občianskoprávneho súdu na nesúdny orgán - rozhodcu ako na súkromnú osobu, ktorý koná a rozhoduje v súlade s pravidlami rozhodcovského konania. Ide o dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva môže mať formu samostatne dojednanej zmluvy alebo formu doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva sa musí obligatórne uzavrieť v písomnej forme, v opačnom prípade je neplatná. Častokrát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami uvedenými v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je predsa len význam rozhodcovskej doložky singulárny, pretože v sporových situáciách arbiter rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak v zmluvnom vzťahu nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, v súlade s právnym poriadkom, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nebol oprávnený o spore rozhodnúť.

Podľa vnútroštátneho práva, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa v zmysle § 54 ods. 1 prvá veta OZ, nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta OZ ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods. 3 OZ obsahuje príkladný, teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu dopĺňaný a precizovaný. V tomto výpočte je s účinnosťou od 1. 1. 2008 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vnútroštátna úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách nadväzuje na európsku úpravu spotrebiteľského práva v smernici Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993, ktorá podáva vzorový okruh nekalých klauzúl, ktoré sa majú

2Er/295/2015
- 9 -

transponovať do vnútroštátneho práva, pričom v prílohe sa dotýka aj rozhodcovskej doložky v štandardných zmluvách za stavu, že proces pred rozhodcom nie je právne regulovaný.

V tomto konaní sa oprávnený domáha vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s.. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd odvodzoval právomoc prejednať spor je dojednaná v bode 9.2 Všeobecných obchodných podmienok. Z dohodnutej rozhodcovskej doložky vyplýva, že všetky prípadné spory vzniknuté zo Zmluvy o úvere alebo Obchodných podmienok budú riešené dohodou, resp. v prípade jej nedosiahnutia výlučne v rozhodcovskom konaní pred STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM, ktorým je v uvedenom prípade ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s.. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná. Svoj názor súd opiera o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v predmetnom prípade povinný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah Všeobecných obchodných podmienok ovplyvniť, nakoľko tieto boli spísané na predtlačenom formulári. Všeobecné obchodné podmienky, ako súčasť Zmluvy, mohol spotrebiteľ buď prijať ako celok alebo odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Rozhodcovský súd je teda vopred zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Len veľmi ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Keďže zmyslom, cieľom a účelom právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa je poskytnúť spotrebiteľom minimálne takú úroveň ochrany, aká je stanovená smernicou 93/13/EHS, tak aj vnútroštátny súd je povinný vykladať predmetné ustanovenia smernice a vnútroštátneho práva tak, aby bol dosiahnutý výsledok stanovený predmetnou smernicou. Svoj názor o neprímeranej povahe predmetnej rozhodcovskej doložky súd opiera aj o stanovisko Súdného dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyórfi bod 40, v ktorom

Súdny dvor konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle smernice (93/13/ES), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že dojednaná rozhodcovská doložka vo Všeobecných obchodných podmienkach je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami § 52 a nasl. OZ ako aj Smernicou Rady 93/13/EHS. Zároveň je takto dojednaná rozhodcovská doložka v rozpore s dobrými mravmi. Takto v spotrebiteľskej zmluve dojednaná rozhodcovská doložka je podľa § 53 ods. 4 OZ neplatná.

Keďže právnym predchodcom oprávneného bola spoločnosť Poštová banka, a.s., súd prihliadol aj na ustanovenia § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení
2Er/295/2015

- 10 -

niektorých zákonov, ktoré ukladajú bankám povinnosť ponúknuť svojim klientom (spotrebiteľom) návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (doložky). Z návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (doložky) má vyplývať vôľa navrhovateľa - banky, aby bola v prípade prijatia návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (doložky) spotrebiteľom takýmto návrhom viazaná a podrobila sa rozhodcovskému konaniu. Tento návrh by mal byť začlenený v podobe umožňujúcej klientovi (spotrebiteľovi) jeho pomerne jednoduché odlíšenie od ostatných zmluvných resp. všeobecných obchodných podmienok predkladaných mu druhou stranou zmluvného vzťahu a tiež jeho rovnako bezproblémové oddelenie od ostatného obsahu zmluvy resp. všeobecných obchodných podmienok (tak, aby klientovi nespôsobilo žiadne ťažkosti, vrátane prípadného rizika čakania na prepracovanie návrhu zmluvy resp. všeobecných obchodných podmienok alebo trvanie na odstránení pre neho neakceptovateľnej rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky). Požiadavku na takto ponúknutý (predložený) návrh nemožno považovať za splnenú, ak banka návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. doložky začlení medzi iné zmluvné či všeobecné obchodné podmienky, u ktorých je známe, že sa s nimi klient (spotrebiteľ) v čase pred uzavretím zmluvy dostatočne podrobne, či často i vôbec neoboznamuje (hoci spravidla v zmluve potvrdzuje presný opak).

Ak v určitej veci nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy resp. doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. V prípade ak by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného contra legem - nevykonateľného, majúceho účinky tzv. paaktu. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a citovanú zákonnú úpravu rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia tohto uznesenia. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.